

Universitätsbibliothek Paderborn

Oratio Apologetica Pro Defensione Professionis Orthodoxæ Fidei Ivxta Decretvm Concilii Tridentini Editæ

Franck, Caspar Ingolstadii, 1581

VD16 F 2054

[Text]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31415

PRO DEFENSION IVRAMENTI PROFESSIONIS

ORTHODOXÆ FIDEI IVXTA DECREtum Concilij Tridentini editæ, de Apostolicis & Ecclesiasticis traditionibus.

VM VETERV M monumenta perlustramus & euoluimus, præteritiq; temporismemoriam iam inde abinitio nascentis Ecclesiead huncvsq; diem recolimus (Illustrissime Princeps, Illustres

Comites, Generosi Barones, Admodum Reueredi patres Academici, cæterique Auditores humanissimi &c) tria hostium genera veritati Euangelicæ & religioni Tria hostium Catholica, interipsa crepundia, bellum acerrimum & genera contra implacabile indixisse, reperiemus & colligemus: Primum Tyrannorum, qui crudelitate & gladiis armati, inauditis tormentorum generibus homines ab illa reuocare, & Christi sanctissimum nomen delere, & funditus euertere conati sunt: Alterum eorum, qui Christianæ doctrinæpuritatem, sicut improbissimi illi senes Sufannæ pudicitiam vitiare atq; corrumpere studuerunt: Tertium eorum, qui, authore Apostolo, veritatem Dei Rom. t. in iniustitia detinuerunt, hocest, illorum, qui prauis moribus, & perdita vita vim etiam veritati nefarie intulerunt. Quamuis verò hoc hostium genus atrocissimum fuerit, quod Ecclesiæ sanguine semper exorbere;

& illas suas passim secures cruentare cuperet; corum tamen est hominum longè atrocius atque crudelius facinus, qui in Ecclessanati, ex illius visceribus progressi, in eius gremio atque sinu educati, in illius schola eruditi, eius que saluberrimis præceptis instituti, ab illa turpiter defecerunt, & in sanctissimam piissimamq; matrem contumeliosi, insanis erroribus tranquillitatem illius pacemque turbârunt, & charissimos ipsius liberos, illa miserabiliter flente & collachrymante, exeius dulcissimis complexibus abstulerunt, & callide seduxerunt. Rapiebantur quidem illi à Tyrannis, qui Christo nomen dederant, ad tribunaliaiudicum, tractique ad carnificinas, opprobriis & contumeliis affecti, vexati, torti, indicta causa condemnati, ad supplicia crudelissima deducebantur. Sedôres stupore & admiratione dignissima; vexata tunc & crudeliter dilacerata Ecclesia, inter ipsas tamé carnificum cruentas manus nuda inermisq; coniecta, maiora indies suscipiebat incrementa; & illorum, qui pro Christo mortem oppetebat, esfuso sanguine, veluti sparso semine noui Christiani nascebantur, vt Teriull.in Apo mihi quidem sapieter Tertullianus, Martyrum sanguilogetico contra nem Christianorum semenappellasse videatur, & Au-August. ad D. gustinus, qui incomparabiliter pulchriorem esse dixit Hieron. epist.9. Euangelicam veritatem, Græcorum Helena, pro qua multò fortius martyres cotra Sodomam, quam pro illa Græciaduersus Troiam, strenuè dimicârunt & fortiter certârunt. Prætereà nec vlla vitæ improbitas, aut veteris disciplinæ dissolutio, aut Ecclesiæ deformata facies, tantum tamque irreparabile damnum ynquam illi intulit, aut vinca Dominiadeò deuastauit, quàm hæresis, q latius se disfundit, acutius penetrat, tenacius inhæret, arq; ideò difficiliùs curatur.

Q vo D cum ita sit, summo studio, diligentia, labore & vigilantia elaborandum est, vt inprimis in Scholis & Academiis fides Catholica & Apostolica inuiolata, & pura sedulò tradatur & ad posteros transmittatur: Illæ enim veluti pietatis & veritatis seminaria atque sedu- Academia selæ alumnæ & conseruatrices doctrinæ cœlestis, diuini- minariasuns tus sunt institutæ, vt Ecclesiæ & Reipublicæ ex eis in- pietatis. crementum capiant, atque vtilitatem, vt infinitum, nec vllo tempore periturum thesaurum consequantur, quem nec ærugo, nec tinea demolitur, neque fures ef- Matth. fodiunt, aut furantur. Nam mille clypei dependent cane.4. exillis & omnis armatura fortium; Timorque Domi- Pfalito. ni, sine quo verarelligio & Catholicæsidei puritas nulli- Eccles.1. bi reperitur, sapientiæest initium, vates inquit sapientiflimus.

HINC maiores nostri & Ecclesiæ proceres, hanc fidei puritatem scientiis ac doctrinis quibuslibet tum tradendis tum addiscendis, tanquam necessariam basin constituentes, & ne simplicia nonnullorum ingenia in naufragos blandientium hæresum scopulos imprudenter impingerent, occurrere cupientes, pio & vtili confilio salutariter instituerunt, vt Gymnasiorum Rectores, Doctores, Professores, promouendi, priusquam ad rerum gubernacula vel dignitates eucherentur, fidei & religionis Catholicæ expressam professionem ederent, Romine & quod corde crederent ad iustitiam, secundum D. Paulum, ore confiterenturad salutem: Quod & hacte- cur sidei pronusin Catholicis Academiis (quas, vt fimiæ, nouatores fossa exigatur. imitari conantur, & suos in verba magistrorum iurare cogunt)observatum esse, omnibus est exploratum. Hac enim ratione fides à perfidia, lux à tenebris, veritas à 2. Coros.

men-

ORATIO TE

Apocal.3.

Propositio hu-

sus erationis.

mendacio, Christus ab Antichristo, calidi vel frigidià

tepidis dignoscuntur, & secernuntur.

Cv m igitur superiori anno in hac Catholica & in. clyta Academia, quæ, vt Lilium inter spinas, dulcissimum spirat odorem, quæ, vt turris sirmissimainter medios inimicos collocata, ob Euangelij constantia, æternam & immortalem meretur laudem & gloriam; illam Professionis Fidei nostræpartem, quòd scriptura sacra iuxta vnanimem consensum Ecclesiæ & Patrum accipienda & interpretanda sit, cotra sectarios defenderim: Non alienum effe ab hoc loco, à vocatione atque officio meo sum arbitratus, si, Spiritus sancti auxiliante gratia, pro defensione orthodoxæ religionis, de Apostolicis & Ecclesiasticis traditionibus, quæ atramento mortuo in sacris codicibus non inueniuntur, in hoc Auditoru confeffu augustissimo aliquid proponerem, & an illæ firmis. simè credendæ, recipiendæ, admittendæ, & amplectendæ sint, quantum in me esset positum, perspicue ac breuiter, ex sacra Scriptura, totius q; Catholice Ecclesie cosensu, confirmarem. Vos, Auditores humanissimi, obseero & obtestor, vt de re tam vtili, tam necessaria, tam iucunda, quæ caput & fundamentum est Apostolicæ do-Etrinæ, sine quareligio consistere non potest, vt quam si quis tolleret, solem ipsum de mundo sustulisse videretur, qua soletis exteros attétione & beneuolentia, nunç etiam me dicentem excipiatis.

a.Theffal.z.

Q y o D. Paulus, vas electionis, Magister getium, Apostolorum tuba, terrarum præco, Thessalonicenses suos est hortatus, id sibi quisque nostrûm, quicunq; veri Dei verus cultor esse cupit, seriò dictum existimet; State, inquit, & tenete traditiones, quas accepistis, siue per sermo-

sermonem, siue per epistolam nostram. Et in eo, quod proxime sequitur, capite: Subtrahentes vos ab omni 2. Thossal & fratre ambulante in tenebris, non secundum traditionem, quam acceperunt à nobis: His namque verbis nos, qui Apostolorum verbis inhæremus, etiam atque etiam paternè adhortatur, vt quicquid nobis siue per epistolam scripto relictum, siue per sermonem, id est, viux vocis oraculo, viuis credentium cordibus olim per Apostolos inscriptum, & per Christi Spiritum in Ecclesia continua successione traditum est, sedulò suscipiamus, sacrosan &um habeamus, æternumque custodiamus. Il- vsus traditio. ludenim est, quod falsarum opinionum temeritatem num apostosdiripit, omnem inanitatem & errorem amputat & circumcidit, hæresum fibras euellit, stirpes elidit, semina extinguit, vt diuino illo thesauro nihil possit esse pulchrius, nihil præclarius, nihil denique diuinius. Vnde & alio in loco ad Timotheum scribens Apostolus: O Ti- 1. Timoth. 1. mothee, inquit, depositum custodi, deuitans prophanas vocum nouitates. Quod Tertullianus author per- Tertull de prauetustus, de doctrina viua voce tradita optime intelle- script haret. xit: Traditiones per viuam vocem, scribit, doctrinæ Ecclesiastica appellabat Apostolus Depositum. Omnia enim fidei dogmata ab Apostolis accepit Ecclesia, vel scripto, vel verbo, & viua voce, nec omnia, quæ ipse Christus & sancti Apostoli dixerunt, fecerunt, instituerunt, in aliquo diuini codicis libro literis continentur. Testantur hoc euidentissimè quatuor Euangelistarum libri, in quibus multa, quæ yel Christus dinino ore suo protulit, vel sapientissime & miraculose fecit, omittun- 10ann. 21. tur, & si scriberentur singula, nec ipse mundus capere ea posset.

TESTA-

After. L

TESTATVR Lucas in Apostolorum Actis, quòd Christus per dies quadraginta apparuit Apostolis & discipulis, in multis argumentis loquens de regno Dei: Et tamen Euangelistæ vix quinque vel sex verbareferunt tam frequentium, & dulcissimorum sermonum.

TESTANTVR ipsæ Apostolorum epistolæ, qui quamuis sua prædicatione orbem terrarum impleuerint, & multas Ecclesias erexerint; paucatamen literis comprehenderunt, & millies de tradita doctrina suos

After.15. comprehender

TESTANTVR denique & præclarifidei nostræarticuli, quorum nulla in facra seriptura expressa fit mentio: Quæ enim simplex scripturælitera sacrosanctum & ineffabile illud Trinitatis, illarumque trium personarum nomen nobis expressit? Quæ infantes lauacro regenerationis & salutari aqua perfundi docuit? Quæ Euangelia sanctissimo Christi ore prolata Euangelistarum esse vera & propria proposuit? Quæ ab Apostolis Symbolum esse confectum scribit? Quæ Mariam perpetuò virginem fuisse (quod tamen Zuuinglius ex septimo Esaiæ capite ineptè & prorsus temerè comprobare nititur) liquidò demonstrat? Quæ nos docet, vt in omnibus Christianoru templis crucifixi simulachrum, tanquam vnicu humanę salutis insigne atq; trophæum, poneretur? Et, vt taceam reliqua, non profecto ex aperta & nuda Euangelicæhistoriælitera, sed ex Apostolica traditione, vt inquit D. Basilius, illahabemus: Et, vt D. Augustinus testatur; Nos Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum esse tres personas dicimus, non quia scriptura dicit, sed quia scriptura non contradicit. Hinc D. Epiphanius aduersus eos, qui se Apostolicos vocauerunt,

Basil de Spir.S. cap.27. Augustin lib.7. de Trin.cap 4.

literis memoriæque prodidit: Oportet, ait, traditione vti: Nonenim omnia à scriptura sacra accipi possunt. Quapropter aliqua sacris scripturis, aliqua traditione chemnitius cor sancti Apostoli nobis commendârunt; quemadmodum rumpithac ver dicit S. Apostolus: Sicuttradidi vobis; Etalibi: Sic do- Examine suo ceo & tradidi in Ecclesiis, & sic continetis, quaratione Conci. Trident. prædicauerim vobis, nisi frustra credidistis.

SIC ET aureum illud os D. Chryfostomus hisce Chryfost hom. verbis supra Apostoli locum, quem primò adduximus, Thess. pulchrèscribit: Hinc patet, quòd non omnia per Epistolam, sed multa etiam sine literis Apostoli Christitradiderunt, quod alibi sæpememinit Apostolus. Eadem verò fide digna sunt, tàm illa quam hec: Itaque traditionem Ecclesiæ side dignam putamus. Traditio est, nihil

quæras ampliùs.

IDIPS V M Dionysius Arcopagita martyr, & diui Dionys de Ecch Pauli discipulus longe ante hos patres testatus est: Eloquia diuina, inquiens, duplicis esse generis; quædam in facris & Theologicis libris nobis commendata, & alia prætereà, quæ ex animo in animum, medio interueniente verbo, corporali quidem, sed quod carnis sensum penitus excedat, sineliteris transfusa. Siquidem primi illi nostri sacerdotales duces, summa illa & supersubstantialia, partim scriptis, partim non scriptis institutionibus, nobis tradiderunt: Et-vtraque hæc, vt ait D. Augustinus, autoritatis privilegio pollent, ita vt nemi- Aug.ad Casul ni liceat priuato suo consilio, aut aduers us scripturam presbyt. aut aduersus vniuersalem huiusmodi traditionem aliquam temerè obniti. Imò, sicut præuaricatores diuinarum legum; ita cotemptores Ecclesiasticarum consuetudinum coercendos, canones edicunt.

4.in Epistol. ad

QVID

Bafil de Spir.S. cap.27. Theodor. 4b. 4. сар.19. Socrates leb. 4. сар. 23. Gregor. in monod.

Seftigia Catholicarum traditronsum.

Q VID D. Basilium, quem Theodoretus lumen mundi, Socrates columnam veritatis, Gregorius ille Theologus oculum mundi appellat, hîc referam? cùm apertissimis verbis scribat: Dogmata, quæin Ecclesia prædicantur, partim ex conscripta doctrina habemus, partim ex Apostolorum traditione ad nos delatain mysterio recipimus, quæ vtraque eandem ad pietatem vim habent, & nemo iis contradicit, qui vel saltem modi-Notentharetici cam Ecclesiasticarum legum experientiam habet. Si enim aggrederemur, non scripto proditas consuetudines vel non magnam vim habentes reiicere; imprudentesetiam ipsis principalibus Euagelij partibus damnum inferremus, imò potiùs ipsius Euangelij predicationem ad nudum nomen contraheremus: velut verbi gratia, yt eius, quod primum ac communissimum est, primam mentionem faciam, figura crucis signare eos, qui in nomen Domini nostri IESV CHRISTI spem habent, quis séripto docuit? Ad Orientem nos conversos esse, dum oramus, quæ Scriptura nos docuit? Inuocationis verba, dum ostenditur panis Eucharistiæ & poculum benedictionis, quis Sanctorum scripto nobis reliquit? Nonenim his contenti sumus, quorum Apostolus aut Euangelium mentionem fecit; sed & antè, & posteà alia quædam dicimus, velut magnum robur ad mysteria habentia, ex doctrina scripto non prodita, assumpta. Benedicimus aquam Baptismatis, & oleum Vnctionis insuperque ipsum, qui baptisatur, ex quibus scriptis? nonne àtacita & arcanatraditione? Hæc D.ille Basilius.

Q VAR E non temerè omnes orthodoxorum Do-&ores iam inde à mille quingentis annis, codem propè loco, quo Scripturas, traditiones habendas existimâ-

runt, eas præsertim, quarum consuctudo confirmatrix (vt Tertulliani verbis vtamur) & Fides esset observatrix. Siquidem diuino Spiritu edocti, sciebant, viuas illas Apostolicarum institutionum aquas, & limpidissimos sacerdotalium & paternarum traditionum torrentes, quibus ab infantia Ecclesiæ ad præsens vsque senium, perpetuo quidem diuini numinis ductu, tanta cum cœli & terræ lætitia, & humanarum animarum falute, vniuersus Christianus orbis irrigatus est, & semper quoque vsquead mundi consumptionem (summo Deo Pfalm-77. fauente)irrigabitur, ex mystica illa petra deserti fluxisse, de qua scriptum est: Percussit petram, fluxerunt aque, &torrentes inundauerunt. Etalio in loco: Loquimini Numer. 20. ad petram coram eis, & illa dabit vobis aquas. Hinc D. Irenæus Lugdunensis Episcopus & φοςμο των γαλατών Dializineara. έσωτεινών, lumen Gallorum occidentalium, vt Theodo- Eusebins lib.s. retus ait, cum Florinum hæreticum Scripturis solis allatis non potuisset expugnare, pristinamque in viam veritatis reuocare, alteram admouit machinam, quæperniciosum vesani hominis errorem pressiùs stringeret, latensque animi sinu pus virusque exprimeretatq; extergeret, videlicet illorum doctrinam & traditionem, qui ab Apostolis, quæ à Domino dicta crant, coràm audierant; quæ tamen omnia erant σύμφωνα ταις γραφαίς consona Scripturis.

Tertull. de co. ronamslitis.

EODEM modo cum reliqui Valentiniani ex Scri- Iren. lib.3.ea 3. pturis male intellectis atque corruptis, perditissimasin Chemnitio cor-Ecclesia disseminarent doctrinas; ad traditionem Apo- fol.84. & pratestolorum in toto terrarum orbe manifestatam sæpius rit, quod de Varecurrir.

letinianis fersbit: Eosnege Scrie pturisneg, tra-ORIGE- ditioni cofentisre, 46.3. cap.20

Origen.hom.29.

Cypria.sn serm. de ablu.pedu.

Athan.inprincip.tom.3.de mcarnative Gerbi Dei.

Idem in episto. de Synod. Arimini & Seleutia celebratis. ORIGENES Christianorum Philosophie suo quidem tempore princeps, vtà Gregorio Nysseno appellatur, hæteticum eum pronuntiare non dubitat, qui aliud
de veritate Christianæ Fidei credit, quàm habet traditionis Ecclesiasticæ definitio. Diuus verò Cyprianus
non minus ratum esse dicit, quod dictante Spiritusancto Apostoli tradiderunt, quam quodipse Christus docuit: Necab eo dissentit Hieronymus, cum scribit: Multa, quæ per traditionem in Ecclesiis observantur, autho-

ritatem sibi scriptæ legis vsurpare.

Q v 1 D ego hîc proferam Magnum illum Athanasium?qui, quoties illi res cum Arrianis erat, maxima partetraditionibus niti videtur; qui suadet etiam omnibus, vt traditam Fidem retineant, & tanti mysterijinquisitionem exhorreant. Profert etiam epistolam, in qua Patres in Synodo Arimini congregati, supplicant Imperatori, nead contumeliam mortuorum aliquid noui induci permittat, sed eos sinat in institutis decretisque maiorum permanere: Laudat etiam Patrum illorum piam prudentiam, qui tantum itineris laborem, tantaque maris pericula sustinuerunt, vt Patrum traditiones integras conseruarent. Quisqueenim corum sibi persuadebat, si solueret aliquid ex decretis maiorum, occasionem se daturum posteris, vt, quod ipsi egissent, rescinderetur. Vituperat contrà grauiter Eudoxij & Acacij temeritatem, qui honorem Patrum suorum Ariomanitarum studio acgratiæ propinarent & proderent: Quæ enim fides, ait, in eorum actis, si decreta maiorum suorum soluant? Autquomodo eos, quibus successere, Patres suos appellabunt, quorum sententias ipsi culpant? DE

DE IGNATIO viro vere Apostolico testatur Euse- Euseblib3 enp. bius, quod is docebat populos, vt cumprimis hæreses 30. hist. Eccles. recens exortas, magnopere cauerent, & Apostolorum ad Smyrnaes. traditionibus tenaciùs ac diligentiùs inhærerent.

SED quorsum attinet plures hîc enumerare, qui illarum amore omnes vires suas nó modò ad illas cognoscendas, sed exercendas, excolendas & propagandas contulerunt?

TESTANTVR hocantiquissimorum Patrum ab ipsis Apostoloru temporibus, alia testimonia innumera, que recensere longum esset: At certe non temere monet Tertullianus, aduers ùs hereticos plus traditione, quam scripturam habere viriu, & ex illis legitimum scripturæ sensum ostedi, omnemq; cum hæreticis disputationem ad traditiones à maioribus acceptas, referri oportere. Quare vt partim demostratum est, Irenæus Valentinianos, Athanasius Arrianos, Basilius Eunomianos, Epiphanius Apostolicos, Gregorius Nazianzenus Iulianu Apostată, Hieronymus Luciferianos, Augustinus Donatistas pro hæreticis habet, legitimeq; damnat; quandoquidem omnes illi scripturæ verbis inhærentes, suo magis sensui crederent, quam vriudicio & traditioni Ecclesiæ obtemperarent.

SED adrem ipsam propiùs accedamus, cumq: Nouatores nostri vel inuiti multa sine scripturis, quæipsorum placent capiti, admittant, clarè ostedamus, ea ipsa, quain Bulla Pontificis PII IIII. continentur, & no- Chem.in Exam. biscum corde & ore vnanimiter Romana confitetur fol. 323. part. 1. Ecclesia, Apostolicas & sacrosanctas traditiones esse.

Qvos verò, Auditores ornatissimi, testes abomnibus affectionibus remotos, reperire magis possumus,

quam.

Islianum.

Sint traditioes, RA CONTINONINT.

Baptismus parassiler term.

Cofecratio fonvis baptısmalis Tinuctio Chri-Imatic.

quam sanctissimos Patres nostros? qui cum ante tot sacula mortalem hanc vitam cum beatailla & immortali commutauerint, literarum monumenta reliquerant, in quibus testatas & conscriptas animoru suorum sententias, de rebus hodie controuersis, ad nos transmiserunt, Ang.lib.2.corra nihil vel gratiævel odio tribuentes, cum tanto fæculorum interuallo, inter quos hæc esset futura disceptatio, An Apostolica scire tum non potuerint. Vos itaque, ôvera & præclarissima mundi lumina, vos firmissima religionis Cathone sides orthodo licæ præsidia & propugnacula, qui & vitæ sanctitate, & doctrina, & miraculis claruistis, qui vestra dogmata sanguinis effusione confirmastis; quid vos de nouæ legis sacramentis, de ipsorum approbatis ritibus, de cofessione, de Missa sacrificio, de oratione pro fidelibus defun-Etis, de San Etis in cœlo regnantibus, de aliis confessionis nostræ articulis summa animi constantiadocuistis, & tanquam Apostolicum depositum sideliter Ecclesiis tradidiftis, literisque confignaftis?

AB Apostolis Ecclesiam accepisse Baptisma paruulorum scribit sacer ille Irenæus, beati Polycarpi Ioannis Euangelistæ discipuli auditor, aduersus Valentini hæreses lib. 2. & Origenes libro 6. Commentariorum in

Epistolam Pauli ad Romanos.

AB INITIO in Ecclesia ex Apostolica traditione observatum suisse, vt aqua fontis baptismalis consecraretur, & baptizati Chrismate seu oleo in altari sanctificato inungerentur, antiquissimos & verissimos testes habemus Dionysium in Hierarchia Ecclesiastica, Clementem in Recognitionibus, Magnum Basilium in libro de Spiritu sancto, & Tertullianum in libro de Baptismo. VETV-

VETVSTISSIMAM Ecclesiæ traditione, D. Augustinus scribens ad Valerium dicit, esse illam, qua ante Baptismum exorcizantur & sufflantur paruuli; & diuus Chrysostomus nihil hac voce dicit esse tutius: Abrenu. tio tibi Sathanæ; si ipsam per opera exhibeamus.

CONFIRMATIONIS Sacramentum, quod soli Consirmationia dispensant Episcopi, totius orbis consensu, instar præ sacramentum. cepti, receptum esse, contra Luciferianos sanctus osten-

dit Hieronymus.

Sic cum nullus hæreticorum, licet pertinax, constitutionem humanam citare possit, ex qua conuincatur Cofessionis Auricularis ortus, restat, vt ad Apostoli. Confessio pricum depositu ea necessariò referatur, quemadmodum D. Clemens, beati Petri discipulus, ab ipsis Ecclesiæinitiis in suis Recognitionibus fuisse commemorat.

Episcoporvm, Sacerdotum & Minorum ordi Ordines sacri. num, vt vocant, officia ex traditione Apostolica fuisse, Ignatius epistola 8.ad Antiochenos, Dionysius 3. capite Ecclesiastica Hierarchia, Clemensin Epistola ad vniuersos, & Anacletus in decretis suis, eius rei tanquam in

Ecclesia iam receptæ, meminerunt.

Missæ Sacrificium, quod est diuini erga nos amo- Misse sacrificia. rispignus, salutis pretium, hostia incrueta, mortuorum præsidium, viuorum fælicitas, vherrimus bonorum omnium fons, à Christo fuisse institutum, ab Apostolis celebratum, ab vniuer so Christiano orbe receptu, Ignatij verba ad Smyrnenses clarè confirmant: Diuus quoq; chrys.in Missa. Chrysostomus cum aliis item profitetur.

VT IN tremendis mysteriis defunctorum ageretur Oraciopro de-Chryloston 28 F. J. I Apostolis sancitum esse, testatur Epipin in Ana-Chrysostomus & Epiphanius.

ceph. Chryf.ad SACRO- Pop Antioch.

Affernatio Encharistia.

SACROSANCTAM Eucharistiam conferuandam atque in sacrario cum timore & tremore reponendam esse, Diuus Clemens vt Apostolicum præceptum proponit.

Phil. de Sita contemp. sup. Clem. in conftitut. Apoft. Can. Apost 72. Euf.lib. 2. ca. 16. Pfalmorum decantatio.

SACRORVM locorum, vestium & vasorum vsum ex Apostolico esse deposito, testis est Philo, Clemens, & Eusebius in historia Ecclesiastica.

D E scripturis & Psalmis canendis, & ipsius Domini & Apostolorum habemus exempla, ait D. Augustinus ad Inquisitiones Ianuarij: EtD. Cyprianus in expositione orationis Dominice; horas Canonicas etiam in veteri lege observatas, ex Daniele demonstrat.

A ova benedica vsum, constitutiones Apostolicæ & Bearus Alexander huius nominis primus, confirmant.

Innocatio or Ge neratio Sancto. 2'54772.

Aqua benedi-

eta.

SANCTORYM venerationem & inuocationem, non esse recens Ecclesiæ institutum, sed Apostolicum depositum, ex Cyrillo contra Iulianum, & Lyturgia B. Iacobi clare colligi potest.

Imagines facra.

Vsv M diuinarum imaginum in Ecclesiis ab ipsis Apostolorum temporibus continuo ad hæc vsq; tempora decursu seruatum suisse; Socrates & Eusebius testes sunt locupletissimi; Secunda quoque Synodus Nicena, quæ est septima generalis, Apostolicis historiis Ieiunium qua- & sanctissimorum Patrum sententiis & exemplis manifeste confirmat.

dragesimale. Ambrof. Bafil. de leiunio. Cyprian. deten tatione Christs. Hieron.epift.ad Marcellum. August.epistola Big.ad lanuar. Rom. I.

QVADRAGENARIVM leiunium non tanquam ab hominibus constitutum, sed vt divinitus consecratum, & Apostolorum ordinatione traditum, Cyprianus, Basilius, Ambrosius, Hieronymus, Chrysostomus & orthodoxorum Patrum chorus nobis commendârunt.

SAN-

SANCTAM Romanam & Apostolicam Ecclesiam Vide saderum Apostoli ore laudatam, omnium Ecclesiarum matrem & magistramesse, omnes omnium ætatum Patres constanter docuerunt & defenderunt.

de Sisibili Ecch Monarchia

SED vt vela contraham, dixi, non quæcunque potera; neq; enim id tempus tulisset, neq; omnia in vnum locum congerenda ac simul diffundenda erant: sed ex infinita copia corum, quæ dici possunt, ex testibus omni exceptione maioribus, & qui ante mille ducentos annos vixerut, satis probauimus & planum fecimus, summadeuotione semper in Ecclesianon tantum Scripturam receptam, sed & illa, quæ de Apostolica traditione, & de Spiritus sancti prodierunt disciplina, piè & san-Etè observata suisse. Atque ideo de ea Augustinus ad Augustin' epi-Inquisitiones Ianuarij tradit: Insolentissime est, inquies, stola 119. insaniæ, reuocare in dubium, quæ tota per orbem frequentat Ecclesia, aut de his disputare, num facienda sint: Illa enim, quæ in canonicis Scripturis non continentur, sed tradita custodimus, quæ quidem toto terrarum orbe obseruantur, datur, inquit, intelligi, vel ab Apostolis ipsis, vel à plenariis Conciliis (quorum est in Ecclesia saluberrima authoritas) commendata atque statuta retineri.

Non sunt igitur, Auditores, quænunc in Ecclesia Non sunt abuobseruantur, & in Professione nostra Catholica propo- sus & superstinuntur, nuper nata, & humanis artibus in illam inue- tiões, & Chem-Aa; sed sunt verissima, sunt vetustissima omnia, & ab inexamine Apostolico Magisterio sanctè per manus nobis quasi folizor. tradita. Athenienses & hæretici rebus nouis studuerunt, non Catholici: Et Aphrica, vtaiunt, semperaliquid noui affert, non Ecclesia, quæ, secundum Concilij

Nicæni

Nicani elogion, & dyewiden by endine, quod irreprehensibile est, defendit, & concreditam sibi Catholicam veritatem custodiens, id inprimis curat, vt Apostolicæ Fidei talentum purum illibatum que seruetur, & inuiolatum confignetur posteris. Imò verò non modò res nouas, sed prophanas vocum nouitates Romana execratur Ecclesia, illas nimirum, quæ nihil sacri, nihil religiosi habent, & quæ à Catholicis penetralibus & à templo Dei penitus extraneæ sunt, & falsum scientiæ nomen sortiuntur. Vnde Spiridion Cypri Episcopus Triphyllium Ledrensem Episcopum, virum alioqui & eloquentem, & in lege Domini non obscurè versatum, publice & grauiter ob vnam sacrorum nominum vocem reprehendit: Cum enim Triphyllius conuentu celebratorogatus, vt ad populum verba faceret, dictumqueillud Saluatoris in medium adducere deberet: Tol. le grabatum tuum, & ambula; Scimpodem, id est, le-Etum humilem dixit; Spiridion id iniquo animo ferens: Tune (inquit) melior es illo, qui grabatum dixit, ve verbis eius vti pudeat? Quod cum dixisset, sede sacerdotali, populo vidente, exiliit, atque hoc modo Triphyllium eloquentia arroganter se efferentem ad modestiamerudiuit. Nectemere in Concilio Constantinopolitano sexto, actione duodecima, sancta monet Synodus, omnino necesse esse, non solum secundum sensum sequisanctorum Patrum dogmata, sed & iisdem vocibus vti cum illis, nihilque penitus innouare.

Sozom.libr.1. cap.11.

Chemnit.in examine fol. 297. & 299.

MAGN V Mestigitur & impudens Sectariorum nostri temporis mendacium & calumnia, qui in locum diuinæ Scripturæ traditiones ex hominum commentis consictas, Pontificios inuexisse blaterant. Nos enim, quot-

quotquot censemur Catholici sacrosanctam Scriptu- Quid orthodoxi ram, velut diuino ore dicatam & Spiritus sancti afflatu ptura sentiant. conscriptam, religiosè admodùm veneramur & cólimus, nec non traditiones tam Fidei quam morum, Christi Spiritu per Apostolos continua successione in Ecclesia conseruatas, pari pietatis affectu ac reuerentia suscipimus. Qui enim Scripturæ primum tribuuntauthoritatis diuinæ locum, ei Apostolicas subdentes tra-nit g calumnia. ditiones, quonam, obsecro, pacto censeri nedum accusari, nisi calumnios è aut verius Sycophantice queant, in locum diuinæ Scripture inuexisse traditiones humanas? Nullas enim humanas & pharifaicas agnoscimus, tenemus aut profitemur traditiones, vt ostensum est, & cum D. Hilario concludimus: Humanis traditionibus non esse locum in rebus diuinis, propterea quod sint hominum, non Dei plantatio. Christus Saluator quoque docet: Frustrame colunt mandatis hominum. Nonenim Matth.15. voluntate humana, sed Spiritu sancto inspirati locuti sunt Sancti Dei, dicit D. Petrus; nec ex humano & pri- 2. Petri 1. uato instinctu nata & instituta sunt, quæ, ab ipsis vsque Christianismi incunabulis, toti Ecclesię Catholicę, matri nostrædulcissimæ, tradita, & tanquam æternæsalutis depositum assignata, siue potius legata sunt: Eaautem Euangelicæ veritatis & Christianæ religionis doctrinaest, quam Catholicus Christi populus toto orbe concorditer in vna Fidei Euangelicæ cofessione dispersus, viuis Apostolorum oraculis, didicit, profitetur, propagauit, obtinet, æternumque obtinebit.

NEC, etiamsi non expresse & adliteram in Scripturis omnia proponuntur (vt patet de die Dominica, de descensu Christi ad inferos, atque similibus) & non

SIDE ORATIO

Traditioes Apo Stolica non funt

ita euidenter, vt refractariis aut contentiosis facere s. serptura con queant satis, inde colligi possunt: tamen Catholici affirtraria & Chem mamus, esse illa ex scripturis orta, & in illis fundata, ni-*n Exam. fo.398. hilque contra illamagere, nihilque nos, quod peregrinum & adulterinum esset, inducere, dum, quæ Apostolico deposito Ecclessis vbique omnibus, magno consensu tradita reuerenter obseruamus, posteris sarta te-Statransmittere satagimus.

VALEANT igitur mendaciorum patroni, qui humanas doctrinas nuper natas, nos defendere & recipere, plurimis cum maledictis inexhaustisque conuitiis,

nobis obiicere non definunt.

Plaustra meda nitio folio. 297. 241.253.255.84.

VALEAT Chemnitius, Concilij Tridentini(fi Chri cioru ex Chem- sto placet) examinator, hoc est, totius orbis Christiani censor superbissimus, qui, ob sophisticam impudenter fingendi atque illiberalissimè mentiendi artem, contra conscientiam suam, mira nefariaque Catholicis affingit mendacia, & calumnias multò manifestissimas, dum homo impudentissimus euomere non erubuit, per hafce Apostolicas traditiones omne genus corruptelarum, abusuum, superstitionum, in Ecclesiam aut inuehi, aut defendi, arq; ideo Papam Romanum non esse veritum nouam fabricare scripturam canonicam.

Rv Rsvs, Synodum Tridentinam affirmare, ex Apocryphis libros se facere canonicos: Denique Decretales Romanorum Pontificum, hominumque vanas traditiones non tantum æquari, sed præponi scripturæ Canonicæ, idque manifestissimo crimine falsi.

O NVGATOREM impudentissimum: ô calumniatorem médacissimum: Quis enim, qui vel à limine Catholicorum scriptasalutauit, contrarium nonlegit?non vidit?

vidit? Verum nos istas putidas calumnias silentio malumus obruere, quam pro merito persequi, cum suamet vanitate sese iugulent, & verissimum sit Esaiæ Prophete Esai.28.

dictum: Mendacium posuerunt spem ipsorum.

Nos enim potiùs, Auditores, cum magno illo Bafilio nostri quoque temporis statum iniserrimum deplorare debemus: Vnum, inquit ille, iam crimen est,
quod vehementer punitur, si paternas quis traditiones
diligenter obseruet. Non impugnamur propter pecunias, non propter gloriæ splendorem, non propter aliud
aliquid rerum temporalium; sed propter communem
thesaurum, propter hæreditatem paternam, propter

sanam fidem in acie & certamine stamus.]

Q v o D autem nobis quoque nunc obiicitur crimen granius, quodacerbius, quam quod ille suo tempore piis obiectum esse queritur? Nunquid non hoc solo nomine, ab istis, quorum animos pestiferum opinionum suarum virus afflauit, rei pronuntiamur grauissimi criminis, Idololatriæ & Apostasiæ, quòd paternas retinemus traditiones, quòd non temerè discedere nos ab eis oportere persuasum habemus, quod nouitatem detestamur, quod τως παραδιδομένας νης θας, ντ Gangrense loquitur Concilium, wi wishp defendamus; quod, quæ patrum labore in Ecclesiæ Paradyso, Dei agricultura, sata sunt, nostra industria colantur, floreant, maturescane, proficiant, perficiantur; quòd sidem illorum non denegamus, quorum victorias & triumphos prædicamus, laudamus, commendamus? Verum quæin tantis hæresum procellis, in illis errorum fluctibus, in tanto traditionum contemptu oriuntur mala & incommoda? Hæcipsa D. docet Basilius: Interea (inquit) rident nos

D 2 infide-

DIN ORATIO

infideles; nutant, qui modicæ sunt fidei; Fides ipsa in ambiguum vocatur; ignorantia mentibus offunditur, propterea, quòd formam ac speciem veritatis prætexút qui versute sermonem adulterant. Silent omnia pia docentium ora; resoluta verò est quæuis blasphema lingua, prophanata sunt sacra, domos orationum fugiunt, vtpote, in quibus impia docentur: Infolitudinibus verò degentes manus suas ad Dominum de cœlis cum gemitibus & lachrymis extollunt.

O DIVINE Basili, quam tua sunt omnia dicta & cogitataverissima: In hæcsimilia (prohdolor) nos quoque tempora reservati sumus, quæ dolentes illachry-

mantesque deploramus.

VERV M enimuerò nobis priùs omnia Deus eripi patiatur, quam hanc mentem, qua semel nobis deliberatumest, ipsius auxiliante gratia, cum antecessoribus nostris, quorum nomina in libro vitæ consignata sunt, omnia priùs & facere & pati, quamvt, quod totius Ecclesiæ admirabili quodam consensu siue scriptum siue traditum sit, reiiciamus; imò etiamsi angeli è cœlo delapsi aliud persuadere conarentur, impetrare non poterunt; vt, quod per multos testes primò receptum & approbatum est Euangelium, prodamus perfidi, deseramus ingrati. Audiemus potius per D. Paulum loquentem verum Dei spiritum. Itaque, fratres, state, & tenete traditiones, quas didicistis siue per sermonem siue per epistolam nostram. Audiemus eundem spiri-Athan. de in. tum per Athanasium quoque monentem: Qui ea, quæ earn. Verb. Dei. vltra vires suas, indagat, in præcipiti consistit; qui verò traditionibus inhæret, extra periculum versatur: Suademus igitur, inqt, vobis, quod & nobisipsis suademus,

vt traditam fidem retincatis. Sequemur D. Antonium Athanas.in Si Eremitam, qui, cum annos centum & quinq; perquam sancte vixisset, cuiusque animus iamiam liber & solutus è corporeis vinculis exilire cuperet, hoc memorabile dictum, veluttestamentum volens condere, inter vltima mandata suis commendauit: Custodienda est pia fides in Christum, & Patrum religiosa traditio.

Defendemvs denique, Auditores, potiùs beatorum nostroru Patrum sidem, quam omnes omnium ætatum fideles, omnes sancti, omnes casti & continentes virgines, omnes clerici, Leuitæ & Sacerdotes, tot confessorum millia, tanti martyrum exercitus, tanta vrbium, tanta populorum celebritas & multitudo, tot Insulæ, Prouinciæ, Reges, Regna, Gentes, Nationes, Totus postremò iam penè terrarum orbis Christo capiti per Catholicam fidem incorporatus, tam longo seculorum tractureceperunt, retinuerunt, & ad no svíque vnanimiter propagarunt: Præclarè siquidem à Platone quoque, libro septimo de legibus, nostræque religioni conuenienter, vt Iustinus martyrtestatur, traditum & disputatum est, omnes homines eas leges venerari solere, vererique in illis quicquam nouare, in quibus aliti, educatique essent, & quæ diuina quadam sorte multis seculis immutabiles permansissent, neque eas recordarentur, necaudissent vllo tempore aliter habuisse.

CVM enim Melanchthon, Proteo mutabilior, ma- Melanc.in oras. gnainiuria affici putat Lutherum, Pomeranum, quòd contra Osian-Osiander promissionem vel professionem, in qua pro- hendit iuramemouendi V Vitebergæ in Augustanam confessionem in VVitenberg. toties mutatam iurare cogutur, ante annos ferè viginti, viginti inquit, institutam grauiter reprehendat; qua

D 3

ioan. Sturmius In Antipappo.

Epitheta Pappaphagi.

Antiquitas religionis.

fronte confessionem sidei nostræ Catholicæ, iam inde ab Apostolorum temporibus vltra annos mille quingentos in Ecclesia Dei propagatam & purè conseruatam, sine summa Dei & seruorum suorum iniuria, Apo. statæ nostri reiicere possunt? Si Sturmius Rector Schole Argentinensis, in Antipappo suo secundo, Pappum eiusdem ciuitatis concionatorem & professorem, Æsopicam Ranulam, inflatum, stultum, vixèiuuenibus ad viros progressum ætate, nondum pubescentem doctoratu suo, inhumanum, inuidia, æmulatione, insolentia & gloriatione tumidum, inflatum, aliisque verbis iniuriosis appellitet, quòd tot Pastores, tot Ecclesias sexaginta, sexaginta, inquit, annorum, quæ modò Caluino, modò Bucero, modò Melanchthoni adhæserunt, condemnet & anathemate percutiat: Quid, quæso, de illis ipsis agendum & pronuntiandum erit, qui sanctissimorum patrum sacrosancta deposita, & Apostolicos viros, qui, quò propiùs aberant ab Ecclesiæ ortu, eò clariùs veritatem Euangelicæ doctrinæ viderunt, & suis eam scriptis illustriorem posteritati tradiderunt, tam audaster damnant, blasphemant, reliciunt, & suarum opinionum commenta, tanquam diuina quædam oracula, admirantur, prædicant, adorant? O nefaria hominumimprobitas & intolerabilis superbia: O summa hominum cæcitas.

Ambr. Serm.93. innatali S.Mar ayrum Naz.arij Gr Celfi.

Nos enim multò magiscum D. Ambrosio nouerimus, non sine discrimine de Religionis veritate dubitandum esse, quam tantorum sanguine consirmatam videmus. Magni periculi res est, si post Prophetarum oracula, post Apostolorum testimonia, post Martyrum vulnera, veterem sidem, quasi nouellam, discutere præsumas»

sumas, & post tam manifestos duces in errore permaneas, & post morientium sudores otiosa disputatione contendas a win A man a man had a langer h

Ab hos enim diuinos viros doctrina, fanctimonia, miraculis celebres, & ad ea, quæ ab Apostolis accepta nobis fideliter tradiderunt, nostros remittimus, non ad nouellos & contentiofos istos Matheologos, qui nulla pietate, nulla eruditione ornati, nouitate suspecti, nihil August. contra nisi veritatis pollicitationem habent, qui inter se non consentiunt, & plerunque aliud sedentes, aliud stantes

temereloquuntur & impie effutiunt.

HABEANT igituristi verborum magistri, nugarum architecti, fabularum patroni, suos diuersos & nuper natos contentiofos Doctorellos sexaginta vel viginti annorum, de quibus glorientur; perfricent frontem, si quam habent; & fe vlla ex parte cum nostris sacris Do-Aoribus conferendos esse prædicent. Eat Schmideli- Andrea Schminus ad facinorosos, ad malesicos, ad carceres, ad rotas, delini orat. de. ad patibula; & cum apud capitis supplicio damnatos, ve- Theolfol. D. 1. ra Theologia discatur, quam Philosophicæ speculationes prorsus ignorant (hisce namque verbis in Oratione, de instauratione studij Theologici, vel potius Matheologici V Vitebergæ habita suos instituit) ad satietatem vsq; conferat Euangelium suum cumistis nebulonibus, &ipforum cruentas & triftes tentationes cognoscat.

RETINEANT denique miseri isti homunculi lucernam sub modio, mundique tenebras; cum Apostolorum doctrinam, quæ lux mundi est, & super candelabrum posita, non recipiant: Dati enim sunt in sensum reprobum, vt nec rationibus conuincantur, quia non intelligunt; nec authoritatibus corrigantur, quia non

recipiunts

epist.funda.c.4.

STOLD OR AT. HOAT

recipiunt, nec flectuntur suasionibus, quia subuersi funt.

SED vt dicendi finem faciam, Auditores; Satis superque ex sacra scriptura & Apostolicis Doctoribus demonstratum esse mihi persuadeo, non omnia, que in quæstionem venire possunt, oraculis diuinis expressa; sed Christianam doctrinam, quæ cuiq; ad salutem profitenda est, partim scripto, partim verbo, seu viua voce à primis sidei nostræ magistris Apostolis traditam, acin Ecclesia porrò semper conseruatam esse, hodieque nos illam ipsam purè & sancte in Professione Fidei Catholi-

cæ retinere & confiteri.

Nos enim non illa tantum, quæ in sacra scriptura secundum literam continentur, integrè & sanctè amplectimur, suscipimus, veneramur: Sed quoque libenter credimus, & constanter fatemur, cœleste illud verbum, quodex ore Christi, qui est splendor patris, processit; à quo voluit Deus spem omnem pendere mortalium; quodin corda potitis nostra, quam lapideas tabulas voluit incîdi, non omne fuisse iis monumentis scripturarum, quæ nunc habemus, comprehensum. Credimus hac in re Apostolis, Euangelistis, Ecclesiæ antiquis patribus Græcis atque Latinis idasserentibus: Credimus Euangeliis, quæ Christum filium Dei nihil scripsisse, sed & viua voce, & exemplo innocentissimæ vitæ, diuinæ sapientiæ arcana, & bene viuendiformam Toan.20. mortalibus tradidisse assenerant: Credimus Christilegatis, quos in vniuersum orbeipse misit, sicut ille missus erat à patre; quos audiendos; quibus eam, quam sibi, sidem adhibendam esse dixit; qui multa nobis, quæ scriptanon funt, quafi permanus posterorum tradiderunt: Credi-

Credimus Ioanni, discipulo Christi charissimo, multa toan. Sh. Christum docuisse, quæ consignataliteris non suerunt, sed tradita viu z vocis oraculo: Credimus deniq; Paulo 2. Thes. 2 Apostolo, qui verbum illud diuinum non literis solum, sed traditionibus definiuit.

DAMNAM VS itaq;, reiicimus & anathematizamus Hareses, quas de in Professione Fidei nostre, quam luramento confirma-fendune nostre mus, nonex priuato aut fallaci iudicio nostro, sed cum settary. sancta, Orthodoxa, Catholica & Apostolica Ecclesia, quæestsponsa Christi, quæestarca Noë, quæerrare non potest, extra quam non est salus, cum illa, inquam, reiicimus veteres & nouos hæreticos, & à vera religione apostatas, Arrianos qui nihil extra scripturam recipere & credere voluerunt: Armenos, quiseptem esse nouæ legis Sacramenta negarunt: Henricianos & Pelagianos, qui Baptismum paruulorum reiecerunt: Nouatianos, qui post Baptismum tam cæteras cæremonias, quam sigillo Domini ab Episcopo obsignari, recusarunt: Audæanos, qui confessionem sacerdoti sactam irriserunt: Heracleonitas, qui extremam vnctionem; & Massilianos, qui sacros ordines in Sacramentorum albumnon admiserunt: Manichaos, qui præter solas orationes, publicum nullum sacrificium receperunt, Nestorianos, qui, Eucharistiam extra vsum Sacramenti non habere corpus Christi protulerunt: Donatistas, qui chrisma contempserunt, altaria confregerunt: Aérianos, qui orandum & offerendum pro defunctis esse negarunt: Iouinianos, qui indicta iciunia contempserunt: Vigilantianos, qui cleri cælibatum, reliquiarum venerationem, Sanctorum inuocationem, Eleemofynas inloca pia collatas, & votum religionis impugnarut: Psallianos

Cur Catholici in professione Sera fidei Seteres & nouas haress exetrésur.

& Petrobrusianos, qui horarum Canonicarum pensum ètemplis eiecerunt: Iconomachos, qui Christi & San-&orum imaginibus bella intulerunt: Acephalos, qui nullum visibile Ecclesiæ in terris caput agnouerunt; & similes denique Romanæsidei hostes, squalidos que cætus, iam olim & nunc legitime damnatos, reiectos, anathematizatos: Et non immeritò: Quis enim, salua conscientia sua, salua Fide & traditione Catholica & Apostolica, saluadiuinæ scripturæ authoritate, monstrosas illas hæreses & ex veteri hæreticorum sentina natas, atque è fœtidis sepulchris rursus extractas, multisque antea seculis totius Ecclesiæ iudicio & decretis damnatas, pro Euangelio, pro puro verbo Dei recipere, defendere & propagare posset? Nonne D. monet Hieronymus, quòdhæreses ad originem suam reuocasse, resutasse est? Nonne illorum hæreticoru scripta & labores perierunt omnes, adeò quidem, vt ex innumerabilibus erectis librorum aggeribus, præter turpé autorum memoriam, quorum nomen cœlis abominabile, terris inuisum est, superuiuat nihil? Verbum enim Domini manet in eternum. Quis præterea traditiones diuinas, & præcepta Apostolica, tamlongo seculorum serie, tot sacrorum Conciliorum & Doctorum autoritate firmata temerè reiiceret? Quis illam viam, quam Apostoli, Martyres, Pastores, tot doctissimi & sapientissimi homines ingresfi sunt, quam & Christi & Martyrum sanguine tinctam & notatam videt, imprudenter desereret, & pertusas ac dissiparas cisternas sequeretur: Quis deniq; non mallet in sanctissimo matris Ecclesiæ gremio, quæ columna & firmamentum est veritatis, consentientibus animis in ynaeademq; doctrina, in eadem spe, in jisdem charitatis vinculis,

vinculis, & amoris flammis, Christo capiti adhærere, atque inter tot hæresum monstra, dulcissima & optatissi-

ma pace perfrui?

Hæc namq; sunt, que pacem & tranquillitatem publicam nutriunt, prophanas vocum nouitates damnat, Ecclesias & Respublicas conseruat, & religiosa quadam necessitudine, quæ Christiglutino copulata est, animos

coniungunt.

Q von enim inclyta hec viget Academia, quòd floret, quòd beata est, quòd inter tot lapsas misereq; iacentes Germaniæ Academias, quæ grauissimis & mutuis de religione concertationibus agitantur, & more Cyclopu, de quibusdam tricis & voculis inter se digladiantur, pulchrè consistit, ac veluti excelsa domus, super sirmam petram fundata perdurat immobilis, totqueiam annos (quodei Deus Opt. Max. proprium acperpetuum faxit) iucundissima tranquillitate perfruitur; aliunde id sieri creditis, quam quod in vna & Apostolica side vnanimiter permansit, & semel susceptam Iesu Christi Seruatoris nostri doctrinam, maxima constantia puram incorruptamque seruauit? O sanctahæc Academia, quæ, cùm spinis & vepribus hæreticorum vndig; sit circumsepta, nihil tamen corum aculeis offenditur, nec de statu suo dimouetur, &, quamlibet oppugnatur, no expugnatur. Osanctum Collegiu, in quo retinetur vnitas in vinculo pacis, in quo Apostolica Fidei professio corde & ore editur, vt id ipsum dicant, idipsum sentiant, ide sapiant omnes, atq; concordes honorificent & adorent Deum

& Patrem Domini nostri IE sv CHRISTI, qui est benedictus in secula.

DIXI.